

vil bringe i Forslag ved Embedets Besættelse, dog at en Ansøger, der ved første Afstemning har faaet alle de afgivne Stemmer, og hvis Ansættelse derefter anbefales af Biskoppen, af Ministeriet skal indstilles til at modtage kongelig Udnævnelse.

§ 39.

Uanset foranstaaende Bestemmelser kan et Pastorats Menighedsraad, naar det mener, at der i Menigheden er et udbredt Ønske om at faa en bestemt Mand beskikket til Præst, inden 3 Uger, efter at Embedet er opslaaet ledigt, gennem Biskoppen andrage Ministeriet herom. Finder Ministeriet med Biskoppens Anbefaling, at der intet er til Hinder for, at vedkommende beskikkes, anmoder det Biskoppen om at foranledige, at der snarest sammenkaldes et Menighedsmøde for hele Pastoratet, paa hvilket Spørgsmaalet om paagældendes Beskikkelse sættes til Afstemning. Mødet ledes af Biskoppen eller Provsten paa hans Vegne, og Afstemningen er skriftlig og hemmelig. Om Mødet og Afstemningens Udfald indsender Mødets Leder Beretning til Ministeriet, der — hvis $\frac{2}{3}$ af de paa Menighedsmødet afgivne Stemmer slutter sig til det udtalte Ønske — er berettiget til at indstille den paagældende til Udnævnelse af Kongen.

§ 40.

Stk. 1. Naar mindst 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med egen Husstand af de kirkelig stemmeberettigede i et Pastorat fremsætter Begæring om, at en Mand ansættes som Andenpræst i Pastoratet, og godtgør, at den paagældende opfylder Betingelserne for at blive Præst i Folkekirken og er villig til at modtage saadan Ansættelse samt har erklæret sig enig i den Løn, der af den nævnte Kreds ydes ham, og tillige godtgør, at denne Løn er sikret ham for mindst 5 Aar, kan Ministeriet indstille den paagældende til at anerkendes som Andenpræst i vedkommende Pastorat. Saadan Ansættelse af en Andenpræst bør som Regel ikke finde Sted i det første Aar efter en ny Præsteansættelse i Pastoratet. Andenpræsten er med Hensyn til det kirkelige Arbejde i Pastoratet og i sit Forhold til Sognepræsten ligestillet med en residerende Kapellan. Ministeriet fastsætter Regulativet for Arbejdsforholdet mellem ham og Sognepræsten paa Grundlag af et af Biskoppen efter Samraad med de paagældende Præster og Menighedsraadet udarbejdet Forslag.

Stk. 2. Hvor sproglige eller dermed beslægtede Forhold i de sønderjydske Landsdele gør det ønskeligt og de kirkelige Myndigheder anbefaler dette, kan der for en eller flere Menigheder ansættes en Andenpræst, til hvis Lønning der ydes Tilskud af Statskassen. Tilskuddet, der bevilges paa Finansloven, kan foruden Dyrtids-, Konjunktur- og Stødtillæg ikke overstige Halvdelen af Menighedmedlemmernes Tilskud eller to Trediedele af den Løn, Præsten vilde have i et Embede i 2. Lønklasse.

Stk. 3. Tilskud indtil Halvdelen af de medgaaende Udgifter kan under foranstaaende Betingelser ogsaa ydes en Kreds i de sønderjydske Landsdele, der træffer fast Aftale om kirkelig Betjening ved en nærboende Præst.

Stk. 4. Reglerne i Stk. 1. om Fastsættelse af Arbejdsregulativ mellem Præsterne finder tilsvarende Anvendelse i de i Stk. 2 og 3 nævnte Tilfælde.

Stk. 5. Angaaende den Kirkens Betjente paahvilende Pligt til at forrette Tjeneste i de i Stk. 1, 2 og 3 omhandlede Gudstjenester og kirkelige Handlinger kommer de i Lov om Sognebaandsløsning og Kirkers Brug § 21 herom indeholdte Regler til Anvendelse. Er Andenpræsten ansat i de sønderjydske Landsdele med Statstilskud til Lønningen, kan saadant Tilskud ogsaa ydes til Honorarerne til Kirkebetjeningen.